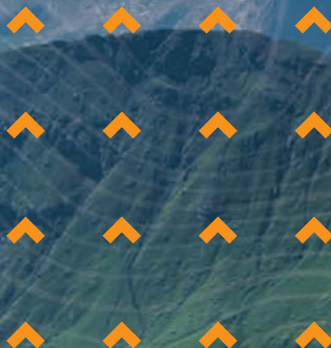

SKALE I LODZIE

ROBERTO CIRI
ALBERTO BERNARDI

DOLOMITY

KORONA
TRZYTYSIĘCZNIKÓW

Bezdroża

Tytuł oryginalny: Die 3000er der Dolomiten

Tłumaczenie z języka niemieckiego: Piotr Wawrowski

Adiustacja i korekta: Artur Figarski

Koordinacja pracy nad przewodnikiem: Francesco Cappellari

Edycja zdjęć oraz schematy dróg: Irene Cappellari - Idea Montagna Editoria e Alpinismo

Projekt składu i skład: Sabina Suchy

Zdjęcie na okładce: istockphoto.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli. Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Jacek Włodarczyk Book Marketing Research Sp. z o.o.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 230 98 63

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

www: <https://bezdroza.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<https://bezdroza.pl/user/opinie/bedoko>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I, 2024

ISBN 978-83-8322-003-1

© Idea Montagna Editoria e Alpinismo 2018

Polish edition copyright © 2024 by Helion S.A.

Printed in Poland.

SKALE I LODZIE

ROBERTO CIRI
ALBERTO BERNARDI

DOLOMITY

KORONA TRZYTYSIĘCZNIKÓW

PRZEKŁAD: PIOTR WAWROWSKI

Kup książkę

Poleć książkę

[Kup książkę](#)

[Poleć książkę](#)

Pionierom minionych lat, którzy odkryli sekretne drogi na te szczyty
i umożliwili potomnym oglądanie świata z ich wierzchołków.

Każdemu zdobywcy tych szczytów, który podążył za marzeniem
i odpowiedział na zew gór.

Wszystkim tym, którzy po nas zdobędą owe szczyty –
może to będą nasze dzieci – i jako kolejni pozostawią
po sobie jedynie ślady swych stóp, za którymi należy podążać.

SPIS TREŚCI

PRZEDMOWA	11
WSTĘP	13
DOLOMITY	15
TRZYTYSIĘCZNIKI DOLOMITÓW	21
PIONIERZY DOLOMITÓW	24
CHRONOLOGICZNY SPIS PIERWSZYCH WEJŚĆ NA TRZYTYSIĘCZNIKI DOLOMITÓW	26
WYJAŚNIENIE UŻYTYCH POJĘĆ	29
PRZYDATNE INFORMACJE I ADRESY	35
WSKAZÓWKI	36
PODZIAŁ GEOGRAFICZNY	38
W RAZIE POTRZEBY: JAK WEZWAĆ GÓRSKIE POGOTOWIE RATUNKOWE	40
AUTORZY	41
WSPÓŁPRACA I PODZIĘKOWANIA	42

DOLOMITY BRENTA

1 CIMA BASSA D'AMBIÉZ	51
2 CIMA D'AMBIÉZ	55
3 CIMA GARBARI	62
4A CIMA TOSA	65
4B CIMA TOSA	69
5 CROZZÓN DI BRENTA	74
6 CIMA MANDRÓN	79
7 TORRE DI KIENE XIII	83
8 TORRE DI KIENE XV	83
9 CIMA BRENTA OVEST	86
10 CIMA BRENTA	89
11 CIMA BRENTA EST (CIMA VALLESINELLA)	98
12 SPALLONE DEI MASSODI	101
13 TORRE DI BRENTA	104

MASYW CATINACCIO

14 CATINACCIO D'ANTERMOIA	116
---------------------------	-----

MASYW SASSOLUNGO

15 SASSOLUNGO	128
16 GRAN CAMPANILE DEL SASSOLUNGO	138
17 SPALLONE DEL SASSOLUNGO	140

18 PUNTA GROHMANN	143
19 TORRE INNERKOFLEK	149
20 DENTE DEL SASSOLUNGO	155

ODLE-PUEZ

21 SASS RIGÀIS	169
22 GRAN FURCHETTA	173
23 PICCOLA FURCHETTA	178

MASYW SELLA

24 PIZ BOÈ	189
25 CRESTA STRENTA	192
26 PIZ DA LECH DLACÈ	196

MASYW TOFANE

27 TOFANA DI DENTRO	205
28 TOFANA DI MEZZO	209
29 TOFANA DI ROZES	212

MASYW SASSO CROCE LAVARELA FANES

30 SASSO DELLE DIECI	221
31 PIZ LAVARELA (NE)	224
32 PIZ LAVARELA (SO)	224
33 PIZ CONTURINES	227
34 PIZ CONTURINES (NE)	227

DOLOMITI DI BRAIES

35A CRODACCIA ALTA	235
35B CRODACCIA ALTA	238
36A CRODA ROSSA D'AMPEZZO	242
36B CRODA ROSSA D'AMPEZZO	249
36C CRODA ROSSA D'AMPEZZO	254

DOLOMITY SEKSTEŃSKIE

37 PUNTA DEI TRE SCARPÈRI	264
38 PUNTA PICCOLA DEI SCARPÈRI	272
39 CIMA UNDICI NORD	280
40 CIMA UNDICI SUD	284
41 MONTE POPERA	291
42 CRODA DEI TONI	294
43 CRODA ANTONIO BERTI	303

Kup książkę

Poleć książkę

MASYW CRISTALLO

44 CRISTALLINO D'AMPEZZO	311
45 CRISTALLO DI MEZZO	314
46 MONTE CRISTALLO	317
47 PIZ POPÉNA	322

MASYW SORAPÌS

48 CRODA MARCÒRA	331
49 FÓPA DI MATÌA	334
50 PUNTA SORAPÌS	341
51 CIMA DE FALKNER	347
52 MONTI DELLA CACCIA GRANDE	353
53 TRE SORELLE (PRIMA)	358

MASYW ANTELAO

54 ANTELAO	365
55 PUNTA MENINI	371
56 PUNTA CHIGGIATO	376
57 CIMA FANTON	379

MASYW PELMO

58 MONTE PELMO	389
----------------	-----

MASYW CIVETTA

59 CIMA DE TONI	400
60 PICCOLA CIVETTA	404
61 MONTE CIVETTA	408
62 CIMA DI TOMÈ	411

MASYW MARMOLADA

63 PUNTA CORNATES	421
64 GRAN VERNEL	424
65 PICCOLO VERNEL	431
66 PUNTA PENÌA	434
67 PILASTRO NINO	440
68 PUNTA ROCCA	443
69 PUNTA OMBRETTA	448
70 MONTE SERÀUTA	450
71 PIZ SERÀUTA	453
72 CIMA OMBRETTA EST	457

73 SASSO VERNALE	461
74 SASSO DI VALFREDDA	464
75 CIMA DELL'UOMO	468

PALE DI SAN MARTINO (MASYWA PALA)

76 CIMÓN DE LA PALA	479
77 IL NUVOLO	486
78 CIMA DELLA VEZZANA	488
79 CAMPANILE DI VAL STRUT	491
80 CIMA DEI BURELONI	495
81 LE ZIRÒCOLE	500
82 CIMA DI VALGRANDE	502
83 ANTICIMA DI VALGRANDE	505
84 CIMA DEL FOCOBÓN	507
85 TORRE DEL FOCOBÓN	507
86 CIMA DI CAMPIDO	512

WIELCY WYKLUCZENI

1 CIMA FALKNER	518
2 PUNTA CINQUE DITA (MEDIO)	520
3 SAS DAI CIAMORCES	524
4 CRESTA ZSIGMONDY	526
5 CIMA GRANDE DI LAVAREDO	528
6 TRE SORELLE (TERZA)	535
7 CIMA PAOLINA	537
8 CIMA OMBRETTA OVEST	539

ZESTAWIENIE WEDŁUG WYSOKOŚCI	541
ZESTAWIENIE WEDŁUG STOPNIA TRUDNOŚCI	543
MOJA LISTA ZDOBYTYCH TRZYTYSIĘCZNIKÓW DOLOMITÓW	545

MASYW CATINACCIO

Masyw Catinaccio (po niemiecku Rosen-
garten, a po ladyńsku Ciadenac) leży mię-
dzy dolinami Val di Tiers, Val d'Ega a Val di
Fassa w parku Parco Naturale dello Sciliar.
W obrębie grupy górskiej znajduje się wiele
szczytów. Masyw jest jedną z najpopular-
niejszych grup górskich w Dolomitach, jeśli
chodzi o działalność alpinistyczną i ofe-
rowane widoki. Centralnym punktem są
charakterystyczne turnie Torri del Vajolet,
które wznoszą się nad doliną o tej samej
nazwie, i zamykający dolinę szczyt Cati-
naccio d'Antermoia, jedyna góra masywu
przekraczająca 3000 m. Najbardziej spek-
takularną osobliwością masywu Catinaccio
jest z pewnością widoczna o wschodzie
i zachodzie słońca paleta barw na skałach,
o rozpiętości kolorystycznej od różowego
po pomarańczowy. Ten spektakl natury
określany jest terminem „enrosadira”
i tyczy się całych Dolomitów, a zawdzię-
czamy go refleksowi promieni słonecznych
na dolomickich skałach. Jedną z najbar-
dziej znanych, dotyczących owego feno-
menu legend, jest ta o królu Laurinie i jego

różanym ogrodzie³. W masywie Catinaccio
istnieje gęsta sieć schronisk, które są w sta-
nie przyjąć dużą liczbę gości w miesiącach
letnich, wśród nich Rif. Gardeccia, miejsce
startu na szlaki turystyczne i drogi wspi-
naczkowe, obiekt, do którego latem dotrze
się jedynie dzięki busom z Vigo di Fassa lub
Pozza di Fassa.

Mapy: Tabacco nr 06 – Val di Fassa e
Dolomiti Fassane 1:25 000

BAZY WYPADOWE

Rif. Gardeccia – 1963 m

- 📍 Miejsce: Val di Fassa
- ☎ 0462 763152
- 🌐 www.gardeccia.it

³ Niemiecka nazwa masywu w tłumaczeniu
oznacza właśnie 'Różany Ogród' (przyp. tłum.).

- 🏠 Miejsca noclegowe: 45 - pomieszczenie zimowe: brak
- 📅 Otwarte: 20.06–20.09 i 20.12–20.03
- 🚶 Dotarcie do schroniska: latem z Pera di Fassa autobusem lub wyciągiem krzeselkowym i drogą nr 540; zimą z Pera di Fassa samochodem do Monzon i Soial, potem pieszo
- ★ Okoliczne cele: Rif. Vajolet, Rif. Preuss, Rif. Passo Principe.

Rif. Stella Alpina – 1960 m

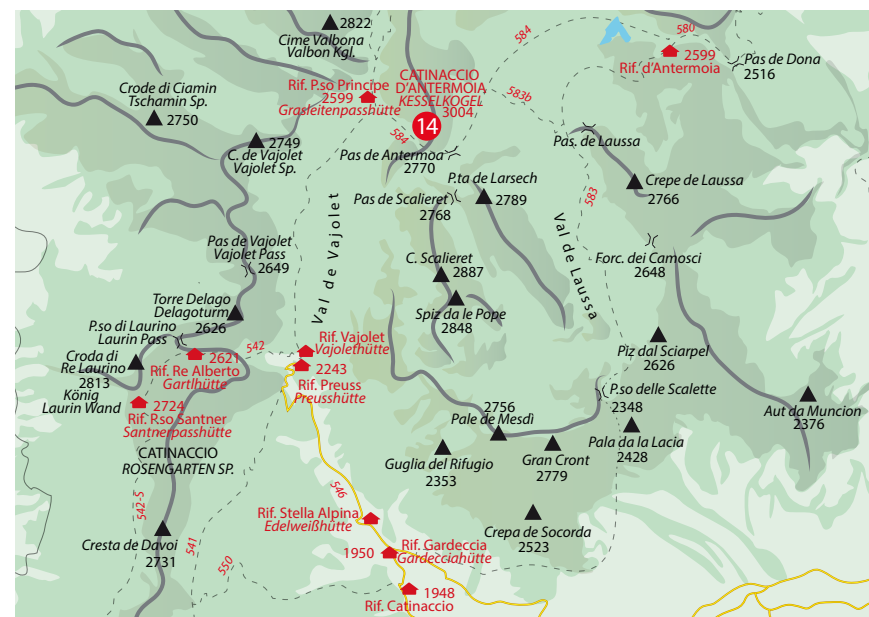
- 📍 Miejsce: Val di Fassa
- ☎ 0462 760010
- 🌐 www.rifugiostellaalpinaspizpia.com

- 🏠 Miejsca noclegowe: 36 - pomieszczenie zimowe: brak
- 📅 Otwarte: 15.06–20.09
- 🚶 Dotarcie do schroniska: latem z Pera di Fassa samochodem lub pieszo w kierunku doliny Val de Vajolet
- ★ Okoliczne cele: Rif. Vajolet, Rif. Preuss, Rif. Passo Principe.

Rif. Catinaccio – 1948 m

- 📍 Miejsce: Val di Fassa
- ☎ 0462 763270
- 🏠 Miejsca noclegowe: 36
- 📅 Otwarte: 15.06–20.09
- 🚶 Dotarcie do schroniska: Pera di Fassa

♣ MASYW CATINACCIO.

♣ ZJAWISKO „ENROSADIRA” W MASYWIE CATINACCIO, OBSERWOWANE Z PRZEŁĘCZY PASSO DI OCLINI.

♣ WIDOK NA DOLINĘ VAL DE VAJOLET.

★ Okoliczne cele: Rif. Vajolet, Rif. Preuss, Rif. Passo Principe.

Rif. Preuss – 2243 m

📍 Miejsce: Val di Fassa

☎ 368 7884968

🌐 www.rifugiopaulpreuss.com

🏠 Miejsca noclegowe: 8 - pomieszczenie zimowe: brak

📅 Otwarte: 20.06–20.09

👉 Dotarcie do schroniska: z doliny Val di Fassa do schroniska Rif. Gardeccia mikro-busem, potem żwirową drogą

★ Okoliczne cele: Catinaccio d'Antermoia.

Rif. Vajolet – 2243 m

📍 Miejsce: Val di Fassa

☎ 0462 763292

🌐 www.rifugiovajolet.com

🏠 Miejsca noclegowe: 130 - pomieszczenie zimowe: 12

📅 Otwarte: 20.06–20.09

👉 Dotarcie do schroniska: z doliny Val di Fassa do schroniska Rif. Gardeccia mikro-busem, potem żwirową drogą

★ Okoliczne cele: Catinaccio d'Antermoia.

Rif. Passo Principe – 2601 m

📍 Miejsce: Val di Fassa

☎ 0462 764244

🌐 www.rifugiopassoprincipe.com

🏠 Miejsca noclegowe: 10

📅 Otwarte: od początku czerwca do połowy września

👉 Dotarcie do schroniska: jak w przypadku schroniska Rif. Vajolet

★ Okoliczne cele: Catinaccio d'Antermoia.

14 CATINACCIO D'ANTERMOIA 3004 m

Flanka zachodnia

PIERWSZE PRZEJŚCIE: C. Comyns Tucker i T.H. Carson z A. Bernardem, 31.08.1872; inne źródła podają jako autora pierwszego przejścia południowego Tyrolczyka Johanna Santnera, 1878

MIEJSCE STARTU: Rif. Gardeccia, 1949 m

DENIWELACJA: 1055 m

CZAS WEJŚCIA / ŁĄCZNY CZAS: 3 h/6 h

RODZAJ DROGI WEJŚCIOWEJ: droga, ślady i ferrata

BAZY WYPADOWE: Rif. Gardeccia, Rif. Catinaccio, Rif. Stella Alpina, Rif. Preuss, Rif. Vajolet, Rif. Passo Principe

SPRZĘT: zestaw ferratowy

ZALECANY OKRES: lipiec-wrzesień

FREKWENCJA: bardzo wysoka

STOPIEŃ TRUDNOŚCI: F+ maks. I+

KSIĄŻKA WEJŚĆ: tak

ROK PRZEJŚCIA: 2011

Catinaccio d'Antermoia (niem. Kesselkogel) to co prawda najwyższe wzniesienie masywu, ale w porównaniu ze smuklejszą sylwetką Cima Catinaccio mniej przyciąga uwagę. Stwarza wrażenie masywnego bloku skalnego u ujścia przepięknej doliny Val de Vajolet.

Droga wejściowa wiedzie dwoma ferratami, wzdłuż flanki południowo-zachodniej

✦ DROGA WEJŚCIOWA NA FLANCIE POŁUDNIOWO-ZACHODNIEJ.

✦ DROGA WEJŚCIOWA FLANKĄ WSCHODNIĄ.

od schroniska Rif. Passo Principe, lub flanką północno-wschodnią od schroniska Rif. Antermoia. Obie żelazne perci nie są zbyt trudne, strona wschodnia ma bardziej strome odcinki. Jeśli na miejsce startu wybierzemy schronisko Rif. Gardeccia (dojazd jedynie autobusem wahadłowym), wejście stroną południowo-zachodnią jest korzystniejsze. Zejście odbywa się wówczas stroną północno-wschodnią, tak że wykonuje się pełen trawers szczytu.

Chodzi wprawdzie o łatwą ferratę, ale należy mieć na uwadze wysokość, możliwy śnieg na licznych półkach skalnych, również do połowy lipca, i eksponowaną, nieubezpieczoną ostatnią grań, której należy unikać przy opadach śniegu lub silnym wietrze.

PODEJŚCIE

Do schroniska Rif. Gardeccia można dojść wygodnie od wioski Mazzin, jednakże droga jezdna jest zamknięta od czerwca do września. Stąd też korzysta się z busów odjeżdżających z parkingu wyciągu krzesłkowego w Pera di Fassa. Również z Vigo di Fassa kursuje kolejka linowa do schroniska Rif. Ciampediè. Następnie idziemy przez 0.45 h drogą nr 540. Od schroniska Rif. Gardeccia podążamy szeroką drogą nr 546 przez dolinę Val de Vajolet i w 0.45 h docieramy do schroniska Rif. Paul Preuss i Rif. Vajolet (2243 m). Drogą nr 584 zmierzamy w kierunku północnym na przełęcz Passo Principe na końcu doliny, ze schroniskiem o tej samej nazwie (2599 m, 1.30 h od schroniska Rif. Gardeccia). Z przełęcz

odbijamy w prawo i po piarżystym zboczach dochodzimy do miejsca wejścia na ferratę (droga nr 585).

WEJŚCIE

Droga podąża początkowo nieubezpieczoną, ale szeroką półką skalną w lewo, z krótkim, wąskim odcinkiem poniżej niedużego spiętrzenia. Przy kancie prowadzi w prawo do żlebu, w którym zalega długo śnieg. Następnie droga kieruje się pierwszym, nieubezpieczonym, ale wyposażonym w żelazne pręty kamienisto-piarżystym zboczem do niewielkiej przełęczy. Teraz podążamy dobrze widoczną, z początku nieubezpieczoną skośną półką, która przecina południowo-zachodnią ścianę góry, do piarżystego tarasu, gdzie zaczyna się stalowa lina.

▲ PÓŁKA SKALNA NA ZACHODNIEJ FERRACIE.

Zmierzamy krótką, wąską półką, schodzimy po czterometrowej żelaznej drabinie do żlebu, po czym trawersujemy w prawo i kierujemy się półką z zalegającym rumoszem w górę. Podążamy za stalową liną wzdłuż mało stromej skalnej ostrogi, którą odgranicza od lewej żleb. Jest tu bardziej stromo, ale skała jest rozczłonkowana. Żleb prowadzi do kolejnej, szerokiej półki skalnej, gdzie kończą się stalowe liny.

Półką kierujemy się w prawo, trawersujemy skalny żleb i podążamy następną szeroką piarżystą półką w górę. Próżno szukać na niej ubezpieczeń, ale są za to drogowskazy (śnieg do początku lipca, odcinki!). Tuż przed końcem półki skręcamy w lewo i wspinamy się wzdłuż rozczłonkowanych skał (stalowa lina) do kolejnej, szerokiej, nieubezpieczonej piarżystej półki, którą

podążamy w lewo. Kierując się cały czas w lewo, trawersujemy pas skalny ze stalową liną i krótkim żlebem zmierzamy do skalnego grzbietu, gdzie lina urywa się.

Pniemy się skalnym grzbietem i wykonujemy trawers w prawo (drogowskazy i kamienne kopczyki) do szerokiej, nieubezpieczonej piarżystej półki, która prowadzi w lewo pod ścianę skalną. Może tu zalegać do lipca stromy śnieg, który można obejść zboczem z blokami skalnymi i rumoszem poniżej półki (zachowajmy wzmożoną ostrożność). Przeszedłszy półkę, pniemy się po ubezpieczonych stalową liną blokach skalnych do kolejnej piarżystej półki, po czym znów po ubezpieczonych blokach skalnych do szczery przy ambonie ze skalnym murem z lewej strony. Tuż przed szczerbą podążamy za liną w prawo

▲ ZEJŚCIE FERRATĄ NA FLANCIE WSCHODNIEJ.

i pniemy się skalnym żlebem, po którym mamy zbocze z rozczłonkowanymi skałami. Zbocze doprowadza nas do niewielkiej szczery poniżej północnego grzbietu.

Kierujemy się w prawo ubezpieczoną półką, która biegnie, zataczając łuk, w górę poniżej grani (zachowajmy wzmożoną ostrożność – jeśli na półce zalega śnieg, stalowa lina jest pod nim, brak ubezpieczeń) do skalnego grzbietu, gdzie kończy się lina. Podążamy wąskim, biegnącym niemal płasko grzbietem, który zataczając łuk w prawo, prowadzi do wypiętionej kamieniami krzyża na wierzchołku (1.30 h od przełęczy Passo Principe).

Grzbiet nie jest ubezpieczony. Wprawdzie jego pokonanie nie nastęrcza trudności, ale jest on wąski i dość przepaścisty. Warto więc zachować wzmożoną ostrożność, zwłaszcza na dwóch eksponowanych odcinkach o trudnościach do I+, które można łatwo pokonać prawą stroną poniżej grzbietu po dobrze urzeźbionych skałach. Pierwszy odcinek wiedzie po łagodnym terenie, drugi dźwiga się ku górze. Odradza się ich przechodzenia przy opadach śniegu lub silnym wietrze.

ZEJŚCIE

Drogą wejściową lub biegnącą ścianą wschodnią ferratą, która umożliwia po półkach, występach skalnych i ubezpieczonymi stalowymi linami i drabinami żleбами, dotarcie do piarżystego zbocza u podnóża ściany w niecce szczytu Catinaccio d'Antermoia. W tym wariantcie kierujemy się od krzyża na wierzchołku ok. 70 m nieco eksponowanym grzbietem skalnym w lewo do stalowej liny, która wiedzie w lewo w dół skalną rampą.

✦ OSTATNI GRZBIET GRANI PRZED SZCZYTEM.

Następnie poruszamy się z boczem z rozczłonkowanymi skałami do nieubezpieczonej półki skalnej, którą podążamy w lewo. Stalowa lina zaczyna się znów w zejściu na kilku progach skalnych i biegnie do kolejnej, ubezpieczonej półki, która, zataczając stromy łuk w prawo, wiedzie w lewo w dół (możliwy śnieg, da się ją obejść piarżystym zboczem na prawo od półki).

Półka jest na krótkim odcinku przewieszona i prowadzi do niemal pionowego niewielkiego żlebu i stromego ubezpieczonego żlebu, który wiedzie w lewo w dół. Teraz kierujemy się po kilku progach skalnych nieubezpieczoną półką w lewo, potem pokonujemy ubezpieczony stalową liną odcinek, schodzimy kolejną półką w prawo (możliwy śnieg) i trawersujemy poniżej ściany skalnej.

Następnie zygzakami po rumoszu i pokonując nieubezpieczone odcinki, do dwumetrowej żelaznej drabiny, która prowadzi w dół do ubezpieczonego stalową liną żlebu. Teraz czeka nas kolejna, czterometrowa drabina do ubezpieczonej półki

skalnej. Kierujemy się półką w prawo, po czym odbijamy w lewo (mokre miejsca) do piarżystej szczyrby (1 h). Pniemy się po przeciwległej stronie do ramienia, potem zmierzamy zygzakami w prawo w dół (czerwone drogowskazy) piarżystą granią z ośmioma odcinkami ze stalową liną w najbardziej stromych miejscach, do niewielkiej szczyrby. Krótko w górę, później ubezpieczonym stalową liną trawersem po piarżysku w dół do śladu ścieżki, który dźwiga się na przełęcz Passo Antermoia. Stąd mamy trzy różniące się od siebie długością i trudnością opcje:

1. Wspinamy się po piarżysku w prawo po dobrze widocznym śladzie ścieżki na przełęcz Passo Antermoia (2770 m, 0.40 h). Z przełęcz trawersujemy piarżysko wygodnie drogą nr 584 w prawo i zygzakami schodzimy po rumoszu i kamiennych blokach. Po trawersie poniżej zachodniej ściany Catinaccio d'Antermoia osiągamy schronisko Rif. Passo Principe (0.20 h). Wracamy do schroniska Rif. Gardeccia (1.15 h) znaną nam już drogą wejściową.

2. Z przełęczy Passo Antermoia można podążać słabo wydeptanym śladem ścieżki w lewo (w kierunku południowym) na przełęcz Passo Scalieret (2789 m), skąd idąc wzdłuż wyraźnego grzbietu, dotrzemy w pół godziny również do krzyża na wierzchołku samotnej góry Cima Scalieret (2887 m). Od krzyża kierujemy się bez wyznaczonego śladu ścieżki w dół na zachód, trzymając się nielicznych śladów i kamiennych kopczyków w piarżysku. Osiągamy przełęcz Passo delle Pope (2720 m) i schodzimy między depresjami szczytu Larsec dziką doliną, która kończy się przy rozległym terenie zielonym. Idąc w kierunku jeziora Lago Secco (stąd Larsec – „suche jezioro”), docieramy biegnącą od przełęczy Passo di Lausa drogą nr 583 w krótkim czasie na przełęcz Passo delle Scalette (2348 m). Krótki ubezpieczony odcinek po progach prowadzi do żlebu, którym podążamy do skalnego balkoniku poniżej szczytu Gran Cront. Następnie droga prowadzi przez kosodrzewinę do schroniska Rif. Gardeccia.

3. Pokonując dłuższy odcinek, można dotrzeć do pięknego jeziora Antermoia i usytuowanego w pobliżu schroniska o tej samej nazwie (2500 m). Stąd kierujemy się drogą nr 583 na przełęcz Passo di Lausa (2700 m) i doliną o tej samej nazwie docieramy na przełęcz Passo delle Scalette, po czym, jak opisano powyżej, do schroniska Rif. Gardeccia.

UWAGI

Łatwa ferrata również dla początkujących, nawet jeśli eksponowana grań wymaga do samego wierzchołka wzmożonej ostrożności i pewności stawianych kroków.

W śnieżnych warunkach przyda się czekan, by bezpiecznie przejść po pokrytych białym puchem półkach skalnych. Poślizgnięcie się może mieć poważne konsekwencje.

360-stopniowa panorama z wierzchołka, obejmująca cały masyw Catinaccio i okoliczne szczyty Dolomitów, jest imponująca.

ATRAKcje W OKOLICY

W dolinie Val de Vajolet wędruje się poniżej turni o tej samej nazwie, spektakularnych kolumn skalnych, które, zwłaszcza patrząc spod drzwi schroniska Rif. Passo Santner w kierunku schroniska Rif. Re Alberto, wznoszą się stromo ku niebu. Na tych turniach zapisali ważny rozdział historii bohaterskiego alpinizmu końca XIX i początku XX wieku tacy wspinacze, jak Preuss, Winkler, Dülfer i „diabeł Dolomitów” z doliny Val di Fassa, Giovanni Battista „Tita” Piaż.

NOTKA HISTORYCZNA

Antermoia to w ladyńskiej tradycji imię przepięknej nimfy, która żyła w wodach jeziora „Różanego Ogrodu”. Jedną z najbardziej znanych legend Dolomitów opowiada o niej i o tym, dlaczego tamtejsze góry przybierają o zachodzie słońca różowo-czerwoną barwę. Istnieją przynajmniej dwie wersje legendy o różanym ogrodzie króla Laurina. Władca został niejako zdradzony przez swoje róże, dlatego rzucił na nie kłęb. Odtąd żadne ludzkie oko miało już nie ujrzeć wspaniałych kolorów kwiatów – ani za dnia, ani w nocy. Tyle że Jego Wysokość zapomniał o obu chwilach, gdy dzień staje się nocą, a noc dniem. I tak odtąd różany ogród mieni się o wschodzie i zachodzie słońca barwami róż.

PUNTA GROHMANN W MASYWIE
SASSOLUNGO.

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia
internetowa

Lubię to!
Nasza społeczność

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

W Dolomitach jest sporo szczytów, których wysokość przekracza 3000 metrów. Zazwyczaj przychodzą na myśl słynne kolosy: Marmolada, masyw Tofane, Antelao, Pelmo, Sassolungo, Cristallo, Sorapis, Civetta, Tosa czy Cima Brenta. Przy czym wystarczy przestudiować mapę, by odkryć, że liczba dolomickich wierzchołków sięgających powyżej 3000 metrów przekracza 100. Przewodnik zawiera opisy dróg na 86 głównych szczytów, jeśli jednak doliczyć informacje o wejściach na niektóre boczne wierzchołki, można w nim znaleźć aż 113 propozycji tras. Dolomickie trzytysięczniki są podzielone, patrząc od zachodu na wschód, na 16 grup górskich: Dolomiti Brenta, Catinaccio, Sassolungo, Odle-Puez, Sella, Tofane, Sasso Croce – Lavarella – Fanes, Dolomiti di Braies, Dolomity Seksteńskie, Auronzo, Cristallo, Sorapis, Antelao, Pelmo, Marmolada i Pale di San Martino. Najwyższe wzniesienie to Punta Penia w masywie Marmolada. Grupy z największą liczbą trzytysięczników to Marmolada i Dolomiti Brenta, na ostatnim miejscu natomiast plasuje się masyw Catinaccio z jednym wzniesieniem przekraczającym wysokość 3000 metrów, szczytem Catinaccio d'Antermoia.

Budowa geologiczna Dolomitów i wysokości ich szczytów powodują, że wejście na dowolny, nawet najłatwiejszy trzytysięcznik często jest wyzwaniem i nie należy go lekceważyć. Załamanie pogody może skutkować oblodzeniem, co utrudnia już i tak niebezpieczne wejście i zejście. Większość klasycznych dróg na wierzchołki została wytyczona w drugiej połowie XIX wieku przez tzw. pionierów Dolomitów. Spośród wszystkich odkrywców na czoło wysuwa się — jako największy pogromca szczytów — Austriak Paul Grohmann. To on jako pierwszy zdobył niektóre z najważniejszych dolomickich trzytysięczników: Tofana di Mezzo, Tofana di Dentro, Tofana di Rozes, Antelao, Marmolada, Sorapis, Cristallo, Punta dei Tre Scarpèri i Sassolungo, a także Cima Grande, szczyt, któremu do 3000 metrów brakuje zaledwie metra. Za każdym opisanym w przewodniku szczytem kryją się historie nie tylko o alpinizmie, ale i o ludziach. Historie, o których świadczą liczne pozostałości — sztolni, tuneli i ścieżek — na jakie można natrafić na drogach pośród skalnych ścian, a które są ukryte w wąwozach i na grzbietach tych wspaniałych gór.

UWAGA! W związku z niezależnymi od wydawcy zmianami klimatycznymi i zdarzeniami (takimi jak obrywy i osuwiska skalno-lodowe) drogi wspinaczkowe opisane w przewodniku mogą mieć nieznacznie inny przebieg.

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane:
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

ebook dostępny na:
ebookpoint

ISBN 978-83-8322-003-1

Cena: 149,00 zł